日本盛
野谷酒店
フナショクパン
西むら
茶の都原園
豆大福

John Håkansson

9 fotografier + text / 9 photographs + text

Gator i Mukojima, Sumida-ku, Tokyo

I Mukojima, liksom i resten av Tokyo, består bebyggelsen till största delen av låga bostadshus. Husen är små, vanligtvis för en familj i två våningar. I den undre våningen är det ibland plats för en bil. Man får nämligen inte äga någon bil om man inte har en parkering. Tomten är bara något större än huset, därför ryms inte någon trädgård. Ändå grönskar det i Mukojima. Jag har fått förklarat för mig att det är på detta sätt Tokyobon har bott och helst vill bo. Det har sina rötter från tiden då Edo bildades. (Edo var namnet på Tokyo när Kyoto var huvudstad före 1868.) Lantbrukare som flyttade in till staden ville fortsätta äga sin mark och bygga sitt eget hus. Runt de centrala delarna av Edo bredde staden ut sig i en tät bebyggelse med labyrintiska gatusystem, och en liknande struktur finns till stor del fortfarande i Mukojima. Till skillnad från städer i Sverige, är stadsplaneringen väldigt lite reglerad och något skönhetsråd existerar inte. Detta, liksom att Tokyo och forna Edo har drabbats av bränder, jordbävningar och krig, har bidragit till en stadsbild som är oändligt varierad och ständigt förnyas.

I de mer centrala delarna av Tokyo är inslaget av höga hus betydligt större. På 1970- och 80-talet byggdes ett stort antal skyskrapor, och nu, efter den ekonomiska nedgången på 1990-talet har byggandet av mycket höga hus åter tagit fart. Politiker i samarbete med byggföretag vill förändra staden. Ett exempel på detta är Roppongi Hills i Minato distriktet. Med utgångspunkt ur en idé om ett nytt Tokyo har byggföretaget Mori Buildings Co förverkligat detta omfattande område. Visionen är kortfattat: genom att göra bostäder i mycket höga hus skapar man mer offentlig plats, vilken kan användas för rekreation, kultur och konsumtion. Och genom att koncentrera boendet till centrum, där jobben finns, skulle pendlandet kunna minskas och befolkningen få ett rikare liv. Visionen tycks gå helt emot det traditionella, och andra alternativa sätt att bo i Tokyo.

Streets in Mukojima, Sumida-ku, Tokyo

Mukojima, like the rest of Tokyo, consists mostly of low-rise residential buildings. The houses are small, usually two story family dwellings. On the first floor there is often a space for a car. Indeed, you just cannot own a car without a parking lot. The plot of land for the house is just bigger than the house, and as a consequence, there is no room for a garden. But it is very green in Mukojima. I have been told that this is the way the Tokyoites have and want to live. It has roots in the Edo period when farmers moved to the city. (Edo was the name of Tokyo when Kyoto was the capitol, before 1868.) They wanted to control their own land and build their own houses. Around the central area of Edo the city spread out as a labyrinthine net of streets, and a similar structure still exists to a large degree , in Mukojima. In contrast to Swedish towns, city planning is largely unregulated, and a beauty committee does not exist to pass judgment on the aesthetics of what is to be built. This, and the fact that fires, earthquakes and war has ravaged Tokyo and former Edo, have resulted in a city that is infinitely varied and constantly in flux.

In the more central parts of Tokyo the number of multi-storey buildings is higher. Many skyscrapers were built in the 1970s and 80s, and now, after the economic depression in the 1990s, new high rises are rapidly taking shape. Politicians in collaboration with building companies are trying to change the city. One example is Roppongi Hills in Minato ward. Starting from a vision of a new Tokyo, The Mori Building Co. realized their ideas through this massive project. The vision is, in short this: the creation of high-rise residential housing creates more space for public areas. These areas can be used to give more space for recreation, consumption and cultural activities. If people are living more centrally they will also be closer to work. When commuting times and distances decrease, the environment is harmed less. People end up with more spare time and a richer way of life. In this vision though, there seems to be little or no place for more traditional or alternative ways of living in Tokyo.

© John Håkansson 2004
john.hakansson@passagen.se

自転車を除く

FamilyMart
たばこ
居酒屋
こむぎ
DVD販売・買
15:00~2:00

Super
NAKANO
日本盛
照寺司
中野

大物